

Чого побиваюсь терпкою рукою...

Станіслав Чернілевський

Чого побиваюсь
терпкою рукою
від місця біди вдалині?
Ожинова ягода понад рікою
чомусь пригадалась мені.
Ті люті двоногі
з обличчями з масок,
де кожне з очей, мов слимак, —
чи їх поміж скронями в горщиках касок
шпигає ожиновий смак?
Як сталося, що суча відраза до мови
затерла ожиновий клич
і є тільки м'ясо
колючо-тернове
натомість едемних облич?
І там, де житло почалось толокою, —
полин і жалка кропива.
І стежка, мов струнний смичок над рікою,
в глухих черепах не співа.
І в час Воскресіння розп'ятого Сина,
як вічністю довжиться мить,
ще в бростях заплющившись,
тужить ожина
від кулі, що в руку стремить.